

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.286 van 30 oktober 1997
in de zaak A. 74.488/VII-15.522.**

In zake : de n.v. PAUWELS TRAF0 BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Ijzerenmolenstraat 105

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 77.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. PAUWELS TRAF0 BELGIUM op 28 mei 1997 heeft inge-
diend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerleg-
ging van het besluit van de Vlaamse minister van Leef-
milieu en Tewerkstelling van 27 maart 1997 houdende
uitspraak over het administratief beroep door de
verzoekende partij aangetekend tegen het besluit van de
bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen
van 5 september 1996 houdende gedeeltelijk verlenen van
de vergunning om tot 5 september 2016 aan de
Antwerpsesteenweg 167 te Mechelen een inrichting voor de
productie van transformatoren verder te exploiteren en
te veranderen door uitbreiding en wijziging

- " in de mate waarin art. 1 van dit besluit het
beroep van verzoekende partij gedeeltelijk niet
gegrond verklaart;
- in de mate waarin art. 2, littera A van dit
besluit het beroepen besluit van de Bestendige
Deputatie van de Provincie ANTWERPEN wijzigt en
zodoende door de Bestendige Deputatie vergunde
activiteiten en inrichtingen schrappt;

- in de mate waarin art. 2, littera C van dit besluit het artikel 3 van het beroepen besluit van de Bestendige Deputatie aanvult en als dusdanig de geweigerde activiteiten en inrichtingen uitbreidt;
- in de mate waarin art. 2, littera D van dit besluit het artikel 3, § 3 van het beroepen besluit van de Bestendige Deputatie schrapt en vervangt;
- in de mate waarin art. 2, littera E van dit besluit in art. 3, § 3 van het beroepen besluit de bijzondere voorwaarde m.b.t. de ingegraven houders schrapt;
- in de mate waarin art. 3 van dit besluit het artikel 1, § 2 van het beroepen besluit bevestigt en aldus het lozen van sanitair afvalwater via septische putten in oppervlaktewater met een maximum debiet van 23 m³ per dag of 5.300 m³ per jaar verbiedt;
- in de mate waarin art. 3 van dit besluit het art. 1, § 3 van het beroepen besluit bevestigt waardoor de lopende basisvergunning van 16 juni 1967, zoals uitgebreid via de uitbreiding van 2 juli 1975 evenals de basisvergunning van 30 april 1969, worden opgeheven (vanaf de realisering van de veranderingen) en de vergunning van V.Z.W. van 16.10.1990 opheft waardoor aan verzoekende partij de lozing van bedrijfsafvalwater in de Vrouwvliet tot 01.09.2011 werd vergund";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 september 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
P. LUYPAERS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
en van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij besluit van 16 juni 1967 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen
is aan de verzoekende partij een vergunning verleend tot
het exploiteren van een inrichting voor het vervaardigen
van elektrische transformatoren, voor een termijn
verstrekkend op 16 juni 1997. Met diverse besluiten
heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van
Antwerpen aan de verzoekende partij een vergunning
verleend om de voornoemde inrichting uit te breiden, dat
eveneens tot 16 juni 1997. Op 16 oktober 1990 heeft de
directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij aan
de verzoekende partij een vergunning afgeleverd voor het
lozen van ander dan normaal huisafvalwater met een
maximumdebiet van 55 m³/dag in de Vrouwvliet, voor een
onbeperkte termijn en ingevolge artikel 71 van het
Vlarem I ingekort tot 1 september 2011.

1.2. Op 14 mei 1996 dient de verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een vergunningsaanvraag in strekkende tot het verkrijgen van een milieuvergunning om haar inrichting voor de produktie van transformatoren verder in bedrijf te houden en te veranderen door uitbreiding en wijziging. Met een besluit van 5 september 1996 verleent de bestendige deputatie van Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn van 20 jaar, behalve voor wat betreft het lozen van huishoudelijk afvalwater via septische putten in oppervlaktewater met een maximum debiet van 23 m³/dag of 5.300 m³/jaar. Voorts worden een reeks bijzondere exploitatievoorwaarden opgelegd, waaronder de volgende:

- het bedrijfsafvalwater dient te voldoen aan de algemene voorwaarden voor lozing in riool en aan een reeks bijzondere voorwaarden;
- uiterlijk binnen een termijn van 5 jaar na het in voege treden van de vergunning dienen een aantal ingegraven houders buiten dienst te worden gesteld en/of te worden vervangen door houders die voldoen aan de bepalingen van toepassing voor nieuwe ingegraven houders voor de opslag van P3 en/of P4 produkten. Het betreft volgende houders :
 - * twee houders voor de opslag van lichte stookolie met een inhoudsvermogen van respectievelijk 20.000 l en 30.000 l;
 - * één houder voor de opslag van shelsol kerosine met een inhoudsvermogen van 30.000 l;
 - * vijf houders voor de opslag van transformatorolie elk met een inhoudsvermogen van 20.000 l;
- twee houders voor de opslag van transformatorolie elk met een inhoudsvermogen van 30.000 l.

1.3. Met een aangetekend schrijven van 31 oktober 1996 stelt de verzoekende partij een administratief beroep in tegen het voormelde deputatiebesluit van

5 september 1996. De verzoekende partij kan zich niet akkoord verklaren met :

- de weigering van de vergunning voor het lozen van huishoudelijk afvalwater via septische putten in oppervlaktewater;
- de voorwaarde dat de ingegraven houders voor P3 en P4 produkten binnen een termijn van 5 jaar buiten gebruik moeten worden gesteld of moeten worden vervangen;
- de omstandigheid dat de lozing van bedrijfsafvalwater beschouwd wordt als een lozing in de openbare riolering.

Wat inzonderheid het probleem van de ingegraven houders voor P3 en P4 produkten betreft doet de verzoekende partij gelden dat deze opslag in het verleden correct is vergund geworden zodat het om bestaande houders gaat, dat zeer regelmatig controle-activiteiten werden uitgevoerd op deze houders, dat artikel 5.17.2.4.12, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) stelt dat, in zoverre de houders nog niet aan een dergelijk onderzoek zijn onderworpen, het algemeen onderzoek van de houders een eerste maal dient uitgevoerd te worden binnen een termijn van 48 maanden voor de houders buiten waterwingebieden en beschermingsgebieden en dat binnen eenzelfde termijn een corrosiviteitsonderzoek dient te worden uitgevoerd. Zij beklemtoont dat het bedrijf van rechtswege de mogelijkheid heeft om bestaande houders verder in dienst te houden. Zij doet gelden dat, op basis van de reeds genomen en nog te nemen maatregelen, er onvoldoende aanwijzingen zijn om te twijfelen aan de kwaliteit van de ondergrondse houders. Zij vraagt om de bestaande houders verder in dienst te kunnen houden, in afwachting van een definitieve keuring zoals voorzien in de desbetreffende bepalingen van het Vlarem II.

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

1.5. Op 27 maart 1997 wordt de thans bestreden beslissing genomen : het beroep van de verzoekende partij wordt gedeeltelijk gegrond verklaard en aan het besluit van de bestendige deputatie van 5 september 1996 worden een aantal wijzigingen aangebracht als volgt :

- de voorwaarde dat de ingegraven houders binnen een termijn van vijf jaar moeten zijn verwijderd of vervangen wordt weliswaar geschrapt, doch de vergunning voor volgende ingegraven houders wordt geweigerd :
 - * een opslagplaats voor 50.000 l stookolie in twee ingegraven houders met een inhoudsvermogen van respectievelijk 30.000 l en 20.000 l;
 - * een opslagplaats voor 20.000 l shelsol kerosine in één ingegraven houder;
 - * een opslagplaats voor 160.000 l transformator-olie in 7 ingegraven houders met een inhoudsvermogen van respectievelijk 5 x 20.000 l en 2 x 30.000 l;
 - * een opslagplaats voor 30.000 l siliconenolie in één ingegraven houder;
- er wordt een vergunning verleend voor het lozen van bedrijfsafvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat in oppervlaktewater (i.p.v. in de openbare riolering);
- een aantal lozingsnormen voor het bedrijfsafvalwater worden verstrengd.

Voor het overige wordt het besluit van 5 september 1996 van de bestendige deputatie bevestigd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een vijfde middel aanvoert als volgt :

"Het vijfde middel is afgeleid uit de schending van het Besluit van de Vlaamse regering dd. 01.06.1995 houdende algemene en sectoriële bepalingen inzake Milieuhygiëne, inzonderheid van art. 5.17.2.4.12 (VLAREM II), uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheids-, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel, en uit machtsoverschrijding;

doordat de bestreden beslissing overweegt dat verzoekende partij bij het indienen van de vergunningsaanvraag niet heeft aangetoond aan de hand van een dichtheidsbeproeving of de houders voldoende waarborgen bieden om het risico op bodem- en waterverontreiniging te voorkomen en/of te beperken; dat bij gebrek aan gegevens de risico's verbonden aan de exploitatie van de houders van P3 en P4 producten momenteel onvoldoende kunnen worden geëvalueerd; dat bijgevolg deze houders dienen te worden geweigerd;

terwijl verwerende partij aan verzoekende partij de termijn diende te gunnen zoals reglementair voorgeschreven, met name tot 1 augustus 1999, om alle bestaande houders te onderwerpen aan het voorgeschreven algemeen onderzoek;

en terwijl verwerende partij in afwachting daarvan aan verzoekende partij de vergunning voor de bestaande houders niet vermag te weigeren;

en terwijl verwerende partij naar alle redelijkheid, evenredigheid en met eerbiediging van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, onder de vorm van bijzondere voorwaarden, het uitvoeren van het bedoeld algemeen onderzoek van de houders, binnen de reglementaire termijn van 48 maanden, vermocht op te leggen, voorwaarde waaraan verzoekende partij overigens uit eigen beweging in eerbiediging van de vigerende reglementering reeds voldoet en zal voldoen;

zodat verwerende partij door de bestreden beslissing de in dit middel aangevoerde wet en beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden en machtsoverschrijding heeft gepleegd.

Toelichtingen bij dit vijfde middel

Verzoekende partij heeft ten aanzien van de opslag van P3- en P4 producten in ondergrondse houders uitvoerig aangevoerd dat zij inzake de preventieve maatregelen voorgeschreven door het VLAREM II, al het nodige heeft getroffen om, tegen de hierin gestelde

termijn aan de vereisten van het algemeen onderzoek te voldoen.

Terzake overwoog de Bestendige Deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen in haar besluit van 5 september 1996, terecht dat 'dan ook wordt voorgesteld teneinde het bedrijf in de mogelijkheid te stellen een planning op te maken om deze houders systematisch buiten dienst te stellen en te vervangen door houders die constructief voldoen aan de huidige bepalingen van VLAREM II van toepassing voor nieuwe ingegraven houders, in een bijzondere voorwaarde de vergunningsperiode ervan te beperken tot een periode van vijf jaar binnen dewelke de betrokken houders dienen te worden vervangen of buiten dienst gesteld (...)

Art. 3 : uiterlijk binnen een termijn van vijf jaar na het in voege treden van onderhavige vergunning dienen volgende ingegraven houders buiten dienst te worden gesteld en/of te worden vervangen door houders die voldoen aan de bepalingen van toepassing voor nieuwe ingegraven houders voor de opslag van P3 en P4-producten (...)' (zie A.D., stuk 2).

Bovendien heeft verzoekende partij om uiterste zorgvuldigheidsredenen, zeer recent door een erkend deskundige (AIB VINCOTTE, (A.D., stuk 6/1 t/m 6/4) dichtheidsproeven laten uitvoeren op de betrokken ondergrondse houders, volgens een methode die door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt aanvaard (A.D., stuk 7).

Hieruit is gebleken dat alle houders voldoen en dat geen enkel lek is vastgesteld.

Verzoekende partij ziet dan ook niet in op grond waarvan verwerende partij bij de bestreden beslissing rechtsgeldig de vergunning voor de bestaande houders zou vermogen te weigeren";

2.2. Overwegende dat in haar nota de verwerende partij volgende globale repliek op het vijfde, zesde en zevende middel geeft :

"Het door verzoekster ingeroepen vijfde, zesde en zevende middel zijn ongegrond minstens zijn ze niet ernstig.

Verzoekster houdt ten onrechte voor dat de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling de vergunning niet mocht weigeren wat betreft de houders van P3 en P4 producten, zij dat dit onder voorwaarden zou geschieden.

In de milieuvergunningsaanvraag is er door verzoekster sprake van 11 ondergrondse enkelwandige metalen houders voor de opslag van P3 en P4 producten.

Overeenkomstig artikel 5.17.2.4.12 par. 1 van Vlarem II, kunnen van deze 11 houders slechts 9 als

bestaand beschouwd worden om reden dat voor de houders van stookolie en siliconenolie geen rechtsgeldig vergunning was bekomen en/of aangevraagd.

Dat overeenkomstig voornoemd artikel voor de bestaande 9 houders geen rekening dient gehouden te worden met de afstandsregels en verbodsregels, alsmede met de bepalingen betreffende de constructie- en de installatiewijze van de houders en het vulpunt.

Dat a contrario dit wel geldt voor de 2 houders die niet kunnen bestemd worden als bestaande en derhalve de Vlaamse Minister van Tewerkstelling en Leefmilieu enerzijds diende rekening te houden met de ouderdom van de aangevraagde houders alsook met de risico's die deze houders kunnen betekenen voor eventuele bodem- en waterverontreiniging.

Wanneer thans na bestudering van de milieuvergunningsaanvraag blijkt dat er slechts één attest door verzoekster werd bijgevoegd gedateerd op 6 maart 1995 zonder specificatie over welke houder het gaat, de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling met reden op pagina 12 van zijn bestreden beslissing kon besluiten

'... dat bij gebrek aan gegevens de risico's verbonden aan de exploitatie van de houders P3-P4- producten momenteel onvoldoende kunnen worden geëvalueerd; dat bijgevolg deze houders dienen te worden geweigerd,

...'

Het thans bijbrengen van een onderzoek dat uitgevoerd werd door AIB VINCOTTE naar de dichting van deze houders, is in casu niet relevant en diende uitgevoerd te zijn voor het indienen van de milieuvergunningsaanvraag en de resultaten hiervan dienden bijgevoegd te worden bij het indienen van de milieuvergunningsaanvraag zelf.

Evenzeer poneert verzoekster ten onrechte dat artikel 5.17.2.4.12., par 2 van Vlarem II haar zou toelaten een risico-evaluatie uit te voeren tot 1 september 1999.

Zoals reeds hierboven aangehaald kon de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling niet anders dan in zijn bestreden beslissing alle 11 houders voor P3 en P4 producten te weigeren om reden dat alle houders tussen de twintig en dertig jaar oud zijn en verzoekster zelf geen aanduiding gaf of kon geven dat al de houders voldoende waarborgen bieden om het risico op bodem- en waterverontreiniging te voorkomen en/of te beperken.

Er was maar één attest voorhanden waarbij één ondergrondse houder van 20.000 l werd onderworpen aan een druktest; uit dit attest bleek evenmin over welke houder het ging.

Vermits niet alle 11 houders als bestaande kunnen beschouwd worden en niet wetende op welke houder de druktest van toepassing is en mede gelet op de ouderdom van de houders, kon de Vlaamse Minister van

Leefmilieu en Tewerkstelling dan ook niet anders dan de vergunning van deze houders in zijn totaliteit te weigeren zonder het opleggen van een bijzondere voorwaarde van aan de voorgeschreven algemene zorgvuldigheidsplicht tegen 1 september 1999 te beantwoorden";

2.3.1. Overwegende dat de overwegingen die aanleiding hebben gegeven tot de weigering van de 11 ingegraven houders de volgende zijn :

"Overwegende dat de 11 ondergrondse enkelwandige metalen houders voor de opslag van P3- en P4-producten met een totaal inhoudsvermogen van 260.000 l de volgende zijn :

- twee houders voor lichte stookolie van respectievelijk 20.000 l en 30.000 l;
- één houder voor shellsol kerosine van 20.000 l;
- één houder voor siliconenolie van 30.000 l;
- zeven houders voor transformator-olie waarvan vijf van 20.000 l en twee van 30.000 l;

Overwegende dat van de 11 ondergrondse houders 9 houders werden vergund ofwel via de basisvergunning van 16 juni 1967 ofwel via de uitbreidingsvergunningen van 30 april 1969 en 2 juli 1975; dat de twee houders voor stookolie en siliconenolie van elk 30.000 l werden vergund in de uitbreidingsvergunning van 2 juli 1975 maar niet voor de vloeistoffen die ze nu bevatten maar wel voor transformator-olie; dat stookolie een P3-produkt is met een lager ontvlammingspunt dan transformatorolie (P4-produkt) en bijgevolg een groter risico vormt; dat hiervoor dan ook een nieuwe vergunningsaanvraag had moeten worden ingediend; dat ook voor de opslag van siliconenolie i.p.v. transformatorolie de exploitant een melding kleine verandering had moeten aanvragen; dat bijgevolg overeenkomstig artikel 5.17.2.4.12.§1 van titel II van het Vlarem slechts 9 van de 11 ondergrondse houders kunnen worden beschouwd als bestaande houders;

Overwegende dat enerzijds artikel 5.17.2.4.12.§1 van titel II van het Vlarem stelt dat voor bestaande houders de afstands- en verbodsregels, alsmede de bepalingen betreffende de constructie- en de installatiewijze van de houders en het vulpunt van de subafdeling 4.17.2.4. van titel II van het Vlarem niet van toepassing zijn; dat anderzijds dit artikel geen rekening houdt met de ouderdom van de bestaande houders;

Overwegende dat alle houders van P3- en P4-producten tussen de twintig en dertig jaar oud zijn; dat de exploitant bij het indienen van zijn vergunningsaanvraag niet heeft aangetoond aan de hand van een dichtheidsbeproeving of de houders voldoende waar-

borgen bieden om het risico op bodem- en waterverontreiniging te voorkomen en/of te beperken; dat bij het beroepschrift één attest is gevoegd waarbij één ondergrondse houder van 20.000 l werd onderworpen aan een druktest; dat uit het attest niet blijkt over welke tank het gaat en dat het attest dateert van 6 maart 1995; dat bij een gebrek aan gegevens de risico's verbonden aan de exploitatie van de houders van P3- en P4-produkten momenteel onvoldoende kunnen worden geëvalueerd; dat bijgevolg deze houders dienen te worden geweigerd";

dat wat betreft de aanspraken aangehaald door de beroepsindiener inzake de ondergrondse houders volgende evaluatie is gegeven :

"bij een gebrek aan gegevens kunnen de risico's verbonden aan de exploitatie van de houders van P3- en P4-produkten onvoldoende worden geëvalueerd en dient de vergunning hiervoor te worden geweigerd";

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat twee ingegraven tanks, met name één voor lichte stookolie van 30.000 l en één voor siliconenolie van 30.000 l niet als bestaande kunnen worden beschouwd in de zin van artikel 5.17.2.4.12, § 1 van het besluit van het Vlarem II; dat dienvolgens het hiernavolgende niet geldt voor die twee houders;

2.3.3. Overwegende dat uit de aanhef van de bestreden beslissing blijkt dat de overige 9 ondergrondse houders te beschouwen zijn als bestaande houders in de zin van artikel 5.17.2.4.12, § 1 van het Vlarem II; dat ook voor die houders de vergunning voor P3- en P4-produkten wordt geweigerd omdat "de exploitant bij het indienen van zijn vergunningsaanvraag niet heeft aangetoond aan de hand van een dichtheidsbeproeving of de houders voldoende waarborgen bieden om het risico op bodem- of waterverontreiniging te voorkomen en/of te beperken";

2.3.4. Overwegende dat artikel 5.17.2.4.12, § 2, eerste lid, van het Vlarem II, voor wat betreft bestaande houders bepaalt :

"In zoverre de houders nog niet aan een dergelijk onderzoek zijn onderworpen, dient het algemeen onderzoek als bedoeld in artikel 5.17.2.4.8. een eerste maal uitgevoerd uiterlijk binnen een termijn van 24 maanden te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en binnen een termijn van 48 maanden voor de houders gelegen in de andere gebieden. In afwachting van dit algemeen onderzoek mogen de houders in werking worden gehouden";

dat blijkens § 2 van artikel 5.17.2.4.8. van het Vlarem II het algemeen onderzoek "eveneens een dichtheidsbeproeving (bevat) van enkelvoudige houders en leidingen zoals hierna vermeld, tenzij gelijkwaardige methoden aangewend worden die dezelfde waarborgen bieden"; dat aangezien niet wordt betwist dat de inrichting van de verzoekende partij niet binnen een waterwinningsgebied of beschermingszone is gelegen, zij slechts tegen 1 augustus 1999, dit is 48 maanden na de inwerkingtreding van het Vlarem II op 1 augustus 1995, het algemeen onderzoek als bedoeld in voornoemd artikel 5.17.2.4.8. diende uit te voeren; dat derhalve door te eisen dat de verzoekende partij reeds bij haar milieuvergunningsaanvraag, dit is ruimschoots vóór 1 augustus 1999 de resultaten van dichtheidsproeven diende voor te leggen, de verwerende partij voor die negen bestaande houders lijkt voorbij te zijn gegaan aan het in artikel 5.17.2.4.12, § 2, van het Vlarem II bepaalde; dat de verzoekende partij er dan ook op mocht vertrouwen dat zij voor die houders bij haar milieuvergunningsaanvraag geen resultaten van dichtheidsproeven diende over te leggen; dat het vijfde middel ernstig is;

2.4. Overwegende, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, de verzoekende partij volgende uiteenzetting geeft :

"IV.1. Sluiting van het bedrijf bij gebreke aan vergunning voor de houders bestemd voor de opslag van oliën

Er kan met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gesteld worden dat in geval de bestreden beslissing niet wordt geschorst, de fabriek van verzoekende partij zal dienen gesloten te worden en de personeelsleden werkloos zullen worden.

Verzoekende partij is een transformatorenfabriek, die zowel voor de binnenlandse als buitenlandse markt transformatoren maakt. Verzoekende partij is bij de productie hiervan, zoals hierna wordt aangetoond, vitaal afhankelijk van het aanwenden van oliën.

Minerale transformatorolie is een essentieel onderdeel van oliege vulde transformatoren. Deze transformatoren kunnen noch afgewerkt, noch getest, noch bij de klant in gebruik genomen worden zonder het gebruik van olie.

De productie van transformatoren gebeurt niet alleen voor de binnenlandse markt maar is voor het grootste deel bestemd voor export naar de verschillende werelddelen. Naargelang het land waarnaar de export dient te gebeuren dienen de transformatoren met verschillende types en kwaliteit van olie gevuld te worden. Hetgeen impliceert dat steeds diverse olietypes in aanzienlijke hoeveelheden dienen aanwezig te zijn in het bedrijf.

Zo wordt in het bedrijf van verzoekende partij jaarlijks ongeveer 3.750 ton of 4.500.000 liters olie in verschillende types gebruikt. Dit betekent een gemiddeld gebruik van ongeveer 20.000 liter per dag met pieken op sommige dagen van ongeveer 60.000 liters per dag.

De verschillende oliesoorten dienen steeds afzonderlijk opgeslagen te worden in afwachting van verdere behandeling. Een vermenging van de verschillende olietypes dient steeds vermeden te worden.

De olie zelf wordt aangevoerd met hoeveelheden van 20.000 à 30.000 liter per aanvoer. Gezien tegelijkertijd verschillende types aanwezig dienen te zijn dienen deze te worden aangevoerd en apart te worden bewaard.

De olie dient alvorens deze kan gebruikt worden om de transformator te vullen eerst gedroogd en ontgast te worden. De transformatoren worden dan onder luchtledigheid gevuld met ontgaste en gedroogde olie in een speciaal daarvoor voorziene vulklok op een welbepaald ogenblik in het produktieproces en wordt daarna bijgevuld wanneer de transformator volledig is afgewerkt. Hierna wordt de transformator getest.

Nadat de transformator volledig is getest, wordt de olie afgelaten in één van de ondergrondse houders om via de ontgassingsinstallatie opnieuw behandeld te worden om ofwel onder vacuüm te worden opgeslagen in bovengrondse houders voor hergebruik in andere transformatoren, ofwel in vaten te worden gepompt.

Deze vaten worden samen met de transformator verscheept.

Het is van het grootste belang om de niet de diverse oliesoorten en de ontgaste en niet ontgaste olie strikt gescheiden te houden om de vervuiling van de olie te vermijden.

Het is derhalve onmogelijk voor verzoekende partij haar productie verder te zetten zonder bestendig en continu te beschikken over de ondergrondse houders omdat deze nodig zijn voor :

- de opslag bij het lossen van vrachtwagens;
- opslagruimte vóór het ontgassen van de olie;
- opslagruimte voor het aflaten van transformatoren en vullen van vaten;
- verschillende opslagruimtes voor verschillende types olie

Uit wat boven werd uiteengezet blijkt dan ook duidelijk dat indien verzoekende partij over geen vergunning meer beschikt voor de houders waarin zij oliën opslaat, zij haar activiteiten niet meer kan verderzetten en de fabriek zal dienen te sluiten.

IV.2. Sluiting van het bedrijf bij gebreke aan vergunning voor de houders bestemd voor de opslag van kerosine

Naast het gebruik van oliën is het gebruik van kerosine essentieel bij de productie van vermogenstransformatoren.

Vermogenstransformatoren worden immers onder vacuüm gedroogd met behulp van kerosine. Deze kerosine wordt gebruikt om de vochtigheid uit de isolatie van het inwendige deel van de transformator te onttrekken.

Deze operatie is van essentieel belang voor de goede kwaliteit van de productie. Alle transformatoren dienen een dergelijk drogingsproces te ondergaan.

Het drogingsproces kan enkel gebeuren door middel van kerosine en is onontbeerlijk gelet op de zeer hoge spanningen in de vermogenstransformatoren.

Een handhaving van de bepalingen van de bestreden beslissing met betrekking tot de vergunning van de ondergrondse houder voor kerosine heeft tot gevolg dat de volledige productie van vermogenstransformatoren dient stopgezet te worden.

Uit bovenstaande blijkt dan ook duidelijk dat de productie van het bedrijf dient te worden stilgelegd. In geval geen vergunning meer aanwezig is voor de opslag van kerosine.

Hierdoor zullen 926 werknemers werkloos worden (A.D., stuk 8).

Er is dan ook voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel";

2.5.1. Overwegende dat met haar betoog de verzoekende partij aannemelijk maakt dat het gebruik van de

verschillende soorten transformatoroliën, die niet mogen worden gemengd, alsook van kerosine van cruciaal belang is in haar productieproces, zodat de weigering van de exploitatie van negen houders, met inbegrip van één houder voor de opslag van shelsol kerosine, de exploitatie van het bedrijf ernstig in het gedrang kon brengen;

2.5.2. Overwegende dat de verzoekende partij geen nadeel aanvoert inzake de weigering voor het lozen van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren en het opleggen van een aantal lozingsnormen voor bedrijfsafvalwater; dat aangezien de weigering voor de vergunning van de negen ingegraven houders in casu kan worden afgesplitst van de overige bestanddelen van het bestreden vergunningsbesluit, de schorsing van de tenuitvoerlegging daarvan kan worden beperkt tot de weigering van de vergunning voor de negen ingegraven houders voor de opslag van P3- en P4-producten;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 27 maart 1997 in de mate dat aan de n.v. PAUWELS TRAF0 BELGIUM de vergunning wordt geweigerd voor een opslagplaats voor 50.000 l stookolie in een ingegraven houder van 20.000 l, voor een opslagplaats van 20.000 l shelsol kerosine in één ingegraven houder, voor een opslagplaats van 160.000 l transformatorolie in zeven ingegraven

houders met een inhoudsvermogen van respectievelijk
5 x 20.000 l en 2 x 30.000 l.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op
dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertig oktober 1900 zevenennegentig,
door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M. -R. BRACKE.